

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/159/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225945
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112225945.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: F., X.. so sídlom W., F. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Y. O. C. F., X. so sídlom W., L. X., proti odporcovi: X. H. - P. X. X. so sídlom W., N. A. XX, v konaní o zaplatenie 125,- Eur a iné s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. mája 2014, č.k. 12C/326/2012-87, v senáte takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín. Navrhovateľ uviedol, že majetková škoda a nemajetková ujma vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. EX 10841/2008 spočívajúcom v tom, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol súd po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Súd prvého stupňa v zmysle § 115 ods. 1 O.s.p. nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 26.05.2014, na ktorom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa. Z dokazovania vykonaného listinnými dôkazmi mal súd prvého stupňa preukázané, že súdny exekútor U. H. O. so sídlom v W. podal dňa 12.01.2009 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: F., X. W. (navrhovateľa) proti povinnému: U. Q., bytom S. S. pre vymoženie 25.440,- Sk (844,45 Eur), istiny s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti X. H. Y. v W. sp. zn. SR 07797/08 zo dňa 25.08.2008. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 20.04.2011 č.k. 62Er/33/2009-15 predmetnú žiadosť zamietol z dôvodu, že po preskúmaní zmluvy o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ide o zákonom nedovolené plnenie resp. plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi ohľadne dojednaných úrokov prevyšujúcich zákonnú úpravu, poplatku za poskytnutie úrokov, chýbajúcu RPMN a ďalšie. Od podania predmetnej žiadosti dňa 12.01.2009 do vydania predmetného uznesenia exekučným súdom dňa 20.04.2011 po odpočítaní 15-dňovej lehoty uplynula doba 27 mesiaci. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 2, § 6 ods. 1, 2, 4, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 44 ods. 2, § 41 ods. 2 písm. c), d) Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa súd nepovažoval návrh navrhovateľa za dôvodný, pretože neboli splnené základné predpoklady uvedeného zákona. Právo na náhradu škody má len ten, komu bola nesprávnym úradným postupom spôsobená škoda. Vo všeobecnosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov zodpovednostného právneho

vzťahu. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj porušenie povinnosti štátneho orgánu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, ako aj postup v rozpore s platnými právnymi normami. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 a z ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia pre exekúciu sa nevzťahuje na rozhodnutie o exekučnom titule, ktorým je rozhodnutie rozhodcovského súdu. Povinnosťou orgánu štátu teda je len v 15-dňovej lehote vydať poverenie na exekúciu, ak exekučný titul spĺňa zákonom stanovené podmienky a takýto postup vyplýval aj zo znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného pred novelou č. 102/2011 Z.z.. Postup súdu, ktorý rozhodol o zamietnutí poverenia na exekúciu v lehote 27,5 mesiacov od podania návrhu nemožno označiť za rozporný so zákonom a lehotu, v ktorej bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o poverenie na exekúciu vydané, nemožno charakterizovať ako prietahy v súdnom konaní. O náhrade trov konania rozhodol za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže tento trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 O.s.p.) pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil tiež dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods.2 písm.a), c), d), e), f) O.s.p.. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Ak tak súd prvého stupňa tak urobil, odňal tým navrhovateľovi jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok nepovažoval za nestranného. Rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je v občianskom súdnom konaní zabezpečené vylúčením sudcu z jej ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre jeho zaujatosť (§ 12 - 16 O.s.p., I. ÚS 27/98). Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“ (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, III. ÚS 16/2000). Neobstojí názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Za týchto okolností nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Za danej procesnej situácie ústne pojednávanie nebolo neodkladným úkonom. Konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a toto odvolanie navrhovateľ podáva. V čase podania odvolania o zamietnutí návrhu nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Správanie súdu prvého stupňa, kedy predbehol vydaním konečného rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladá porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu a marí jeho možnosť konať pred súdom. Taktiež poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam odporcu, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie. Tým došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Konceptia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť návrhu, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Poukázal na to, že pre konanie bez zbytočných prietahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment kedy poverenie

doručil súdному exekútorovi. Navrhovateľ ako strana konania, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces tým bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, pretože vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušiť a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie s poukazom na čiastočnú dôvodnosť odvolania navrhovateľa.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a) - g) O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Odvolací súd podrobil preskúmaniu navrhovateľom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a písm. g) O.s.p., keď sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku ním tvrdenej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolací súd sa zaoberal tvrdením navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané vylúčeným sudcom. V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námietka navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p.. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.).

Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenie záruk správneho a spravodlivého procesu je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v žiadnom osobnom vzťahu k účastníkom, k jeho zástupcom a ktorý nie je v žiadnom smere zainteresovaný na výsledku konania.

Podľa ust. § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. I keď zákon v citovanom zákonom ustanovení spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti (viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielen že musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná) nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie uvedeného vychádza judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, ktoré zahrňuje osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci,

a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu. K vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže preto dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prejednávaná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi U. U. O., ktorá uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. októbra 2012 č.k. 17NcC/196/2012-9 nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci a ktorá ako zákonný sudca následne aj rozhodla vo veci.

Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany navrhovateľa dospel k záveru, že na strane zákonnej sudkyne nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ju v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci a účastníkom konania. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadnu zmenu skutočností predstavujúcich dôvod na vylúčenie tejto sudkyne a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietanej sudkyne, nemôžu byť ani úvahy navrhovateľa založené na skutočnosti, že prvostupňový súd svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietanej sudkyne k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jej nestranné rozhodnutie.

Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku navrhovateľa ako nedôvodnú.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom, t.j. v ust. §-u 167, ods. 2 v spojitosti s ust. §-u 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že tieto zákonné kritériá odôvodnenie súdneho rozhodnutia nespĺňa, pretože je zmätočné, skutočnosti v ňom uvedené sú rozporné s obsahom spisového materiálu a skutkovým stavom veci. V tomto smere je teda odvolacia námietka navrhovateľa dôvodná.

V danom prípade navrhovateľ uplatnený nárok odvodzuje od ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorým je Okresný súd Trenčín, ktorý navrhovateľ charakterizoval ako vydanie rozhodnutia - poverenia na vykonanie exekúcie na návrh súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 15 - dňovej lehoty.

Súd prvého stupňa popisuje ním zistený skutkový stav v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tak, že súdny exekútor U. H. O. so sídlom v W. podal dňa 12.01.2009 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: F., X. W. (navrhovateľa) proti povinnému: U. Q., bytom S. S. pre vymoženie 25.440,- Sk (844,45 eur), istiny s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti X. H. v W. sp. zn. SR 07797/08 zo dňa 25.08.2008. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 20.04.2011 č.k. 62Er/33/2009-15 predmetnú žiadosť zamietol z dôvodu, že po preskúmaní zmluvy o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ide o zákonom nedovolené plnenie resp. plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi ohľadne dojednaných úrokov prevyšujúcich zákonnú úpravu, poplatku za poskytnutie úrokov, chýbajúcu RPMN a ďalšie. Od podania predmetnej žiadosti dňa 12.01.2009 do vydania predmetného uznesenia exekučným súdom dňa 20.04.2011 po odpočítaní 15-dňovej lehoty uplynula doba 27 mesiacov, z ktorých zistení vyvodil postup súdu, ktorý rozhodol o zamietnutí poverenia na exekúciu v lehote 27,5 mesiacov od podania návrhu nemožno označiť za rozporný so zákonom a lehotu, v ktorom bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o poverenie na exekúciu vydané, nemožno charakterizovať ako prieťahy v súdnom konaní.

Odvolací súd po oboznámení s obsahom spisového materiálu však zistil z dostupných v ňom pripojených listín, že o žiadosti súdneho exekútora U. H. O. podanej na Okresný súd Trenčín dňa 12.01.2009 vo veci oprávneného F. X. W. proti povinnému U. Q. pre vymoženie 844,45 Eur s príslušenstvom na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti X. H. Y. W. č.k. SR07797/08 zo dňa 25.08.2008 nerozhodol exekučný súd tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol a to uznesením zo dňa

20.04.2011 pod č.k. 62Er/33/2009-15 pre existenciu zákonom nedovoleného plnenia, resp. jeho rozporu s dobrými mravmi v časti dojednaných úrokov prevyšujúcich zákonnú úpravu, poplatku za poskytnutie úrokov, chýbajúcu RPMN a ďalšie, ale rozhodol tak, že dňa 29.01.2009 poveril súdneho exekútora U.. H. O. poverením pod č. 5309051949 v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vykonaním exekúcie v horeuvedenej veci na základe už uvedeného vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave zo dňa 25.08.2008. Rozhodnutím, ktoré vo svojom odôvodnení cituje súd prvého stupňa, t.j. uznesením zo dňa 20.04.2011 po č.k. 62Er/33/2009-15 až následne s odstupom času po vydaní poverenia Okresný súd Trenčín exekúciu zastavil konštatujúc, že boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 45 ods. 1 písm.c), ods. 2 ZoRK v spojitosti s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku konštatujúc, že predpisy hmotného práva platia aj pre rozhodcovské konanie z hľadiska rozhodovania vo veci samej, pričom v danom prípade konajúci rozhodca nerešpektoval zákon č. 250/2007 Z.z. a smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993, keď akceptoval 0,25 % denný úrok, ktorý je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Skutočnosť týkajúca sa plnenia v rozpore s dobrými mravmi ohľadom poplatku za poskytnutie úrokov či chýbajúcu RPMN, či ďalšie, ktoré vo svojom odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza súd prvého stupňa z odôvodnenia zastavujúceho uznesenia nevyplývajú. Pokiaľ teda súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na tom, že exekučný súd o žiadosti na udelenie poverenia rozhodol jej zamietnutím, pre ktoré rozhodnutie zákon lehotu nestanovuje, vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, keďže z obsahu spisového materiálu ako už bolo vyššie konštatované vyplýva, že o tejto bolo rozhodnuté vydaním poverenia, čo v samotnom návrhu uvádza aj navrhovateľ a od ním tvrdeného oneskoreného vydania poverenia odvodzuje aj v konaní uplatnený nárok (táto skutočnosť vyplýva v konečnom dôsledku nielen z uznesenia ktorým súd exekúciu zastavil, ale aj z predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvého stupňa v tejto veci, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené pre procesné nedostatky (čl. 29 spisu) zo dňa 25.03.2013, kde tiež konštatuje, že po odpočítaní 15-dňovej zákonnej lehoty bolo poverenie exekučným súdom vydané s oneskorením jedného dňa). Tento odvolacím súdom zistený rozpor medzi skutočnosťami zo spisového materiálu vyplývajúcimi a skutkovými zisteniami závermi z nich vyvodzujúc, nemohlo viesť k inému ako k zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Súd prvého stupňa v odôvodnení ďalej uvádza, že odporca žiadal návrh zamietnuť z dôvodov ktoré uvádza v odôvodnení rozhodnutí. Navrhovateľ v odvolaní namieta nedoručenie písomného vyjadrenia odporcu k ním podanému návrhu. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zistil, že písomné vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľa, ktorý je predmetom tohto konania vedeného pred súdom prvého stupňa pod č.k. 12C/326/2012 súčasťou spisového materiálu nie je, teda nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal súd prvého stupňa stanovisko odporcu k návrhu, ktoré je súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Na čl. 68 spisu sa síce nachádza vyjadrenie odporcu k návrhu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, obsah ktorého korešponduje so stanoviskom odporcu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, avšak ako vyplýva z tohto podania, ide o vyjadrenie adresované do konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod č.k. 12C/387/2012, pričom z jeho obsahu nevyplýva, že by toto vyjadrenie odporca adresoval aj do konania vedeného pod č.k. 12C/326/2012. I keď je pravdou, že vzhľadom na veľké množstvo skutkovo totožných vecí vedených pred prvostupňovými aj odvolacími súdmi na základe návrhov navrhovateľa sú vyjadrenia vo všetkých konaniach od odporcu vo všeobecných častiach zhodné neznamená to, že takéto vyjadrenie z iného konania bez toho, aby samotný odporca vyjadrenie takto vymedzil, bolo možné použiť ho aj do konania iného. Možným vysvetlením je prípadná nesprávna interpretácia obsahu ospravedlnenia účasti odporcu z pojednávania dňa 26.05.2014, týkajúceho sa viacerých konaní vedených pred súdom prvého stupňa (okrem iného tiež konania 12C/326/2012 a tiež konania 12C/387/2012 - z ktorého konania bolo do tohto spisu založené písomné vyjadrenie odporcu) v súvislosti s ktorými tento v ospravedlnení uvádza, že v predmetných konaniach „odkazuje na písomné vyjadrenia, ktoré by sa mali nachádzať v príslušných spisoch“, z čoho však nemožno vyvodiť, že písomné vyjadrenie nachádzajúce sa v ktoromkoľvek z týchto spisov je možné považovať za písomné vyjadrenie ku všetkým týmto konaniam. Za tohto stavu sa javí, že v tejto veci, ktorá je predmetom preskúmania odvolacím súdom zo strany odporcu písomné vyjadrenie k podanému návrhu doručené nebolo (nemožno však vylúčiť, že omylom došlo k zámene písomných vyjadrení v tom zmysle, že vyjadrenie v tejto veci bolo založené do iného spisu), ktorú skutočnosť je však nevyhnutné preveriť.

S poukazom na skutočnosť, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je z hľadiska odvolacích dôvodov, vyplývajúcich z ust. § 205 ods. 2 písm. a), d), f) nesprávny, odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p..

Po vrátení vecí súd prvého stupňa po dôslednom zistení skutkového stavu (čo sa nezaobíde bez pripojenia exekučného spisu) a vyvedení k nemu korešpondujúcich záverov vo veci rozhodne opätovne a v konaní pred rozhodnutím vo veci samej, došetrí či bolo odporcom v danej veci podané písomné vyjadrenie, ak áno toto založí do spisu a doručí navrhovateľovi na oboznámenie sa s týmto s možnosťou využitia práva z jeho strany sa k tomuto písomne vyjadriť. Vec prejedná takým procesným postupom, aby účastníkom konania bola poskytnutá možnosť realizovať Ústavou SR a Občianskym súdnym poriadkom zaručené procesné práva, pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi navrhovateľa a odporcu. Odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať náležitosti odôvodnenia ustanovené zákonom, uvedené v ust. §-u 167 ods. 2 v spojitosti s ust. §-u 157 ods. 2 O.s.p..

Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

V novom rozhodnutí vo veci, súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.